

За суспільну
злагоду!

ГОЛОС ПРИСЕЙМІВ'Я

Заснована
1 серпня 1931 року

День виходу - четвер, 4 квітня 2024 року. №14 (11107)

І знову втрата, біль і сум

Бахмацька громада у скорботі – від отриманих у бою ран помер захисник-земляк Роман Голуб.

І знову біль, сум і втрата. Нещадний російський окупант забирає життя кращих синів України, наших мужніх захисників. 27 березня 2024 року від отриманих тяжких поранень у Дніпропетровській обласній клінічній лікарні ім. Мечникова перестало битися серце Воїна - Романа Григоровича Голуба.

Роман Голуб народився 8 жовтня 1980 року в селі Халимонове, де і закінчив 9 класів. Потім у 1995 - 1999 роках навчався в Конотопському політехнічному технікумі за спеціальністю «Виробництво електронних та електричних засобів автоматизації».

Після завершення навчання, отримавши спеціальність, Роман почав працювати за обраною спеціальністю. Працював електромонтером у Водоканалі, згодом у Бахмацькому районному вузлі зв'язку. Досить тривалий період свого життя – електромеханік, а згодом і старший електромеханік виробничого підрозділу «Бахмацька дистанція сигналізації та зв'язку» регіональної філії «Південно-Західна залізниця» акціонерного товариства «Українська залізниця».

Роман Голуб захищав Україну на посаді вогнеметника 2 вогнеметного відділення взводу вогневої підтримки роти вогневої підтримки військової частини А7331.

25 березня 2024 року внаслідок обстрілу ворогом позицій поблизу селища Білогорівка Сєверодонецького району Луганської області Роман отримав тяжкі поранення. На жаль, врятувати життя захисника не вдалося.

Вічна шана і слава Герою!

Щирі співчуття родині полеглого Захисника.

Бахмацька міська рада

Презентація книги

У межах клубу «Краєзнавець», що діє при Чернігівській обласній науковій бібліотеці імені Софії та Олександра Русових, відбулася презентація книжки «Красилівка». У ній розповідається про історію одного з сіл Ніжинського району. Її упорядником є Володимир Правило, хоча ідея створення цієї книжки виникла ще в його батька Олександра Правила, який був учителем і свого часу вирішив дослідити історію Красилівки.

У книжці розповідається історія села від першої його згадки в документах і до сучасних днів.

«Перша згадка про село – 1654 рік, це були відомі присяжні книги, коли Гетьманщина присягала на вірність московському царю після Віланського перемир'я, після війни. Я там провів паралель Віланського перемир'я і ситуації сьогоденшньої. Вони були дуже схожими. Оце тоді була згадка. Село було вже з церквою. В селі проживали 49 козаків, 39 селян», - Володимир Правило, упорядник книжки «Красилівка».

У виданні є карти, документи та свідчення самих жителів Красилівки. Зокрема, цікавим фактом є розвиток у селі рослинницьких культур, які сьогодні починають відраджувати.

«За часів панів у селі дуже розвинута була галузь вирощування цукрових буряків. Це був основний дохід як поміщиків, так і селян», - говорить Володимир Правило.

Проте в історії села, як і в історії України загалом, є і сумні сторінки.

«Багато полеглих, слід акцентувати увагу, під час Другої світової війни. За даними архівів 47 людей загинули від Голодомору. Проте, за згадками односельчан, їх набагато-набагато більше. Я вважаю, що ця книжка дуже потрібна, дуже актуальна. Ми бачимо, що наша сільська місцевість занепадає. У нас немає нормальної державної політики стосовно цього питання. Відповідно, ми не можемо знати, що буде через 20-30 років. Коли я закінчував школу, в школі навчалось понад 150 учнів, сьогодні ситуація зовсім інша».

Володимир Правило зазначає, що наразі дуже важливо писати історію українських сіл у книжках, аби її знали не лише люди, які в них проживають, але й нащадки.

Оксана ЗАМЯТІНА.

Щоб сади цвіли і село квітами буяло

Незважаючи на складну ситуацію в країні, ми, трудолюбиві та завзяті українці, не звикли сидіти склавши руки. Особлива активність спостерігається, коли настає весна, пригріває ласкаве сонечко та пробуджується природа. Саме в цей час починається масове прибирання зелених зон, вулиць, впорядкування території загального користування, тобто приведення населених пунктів до належного стану і створення сприятливих умов для життя людей. Адже всім нам хочеться жити там, де ошатні будинки, чисті і затишні вулиці, доглянуті споруди, квітучі сади. Можливо, хтось скаже, що це не першочергове завдання для населення країни, де триває війна. Проте благоустрій це візитна картка громади, а наша громада - це наша домівка, порядок в якій свідчить про гарних, дбайливих господарів, які історично звикли жити в чистоті та затишку.

Завжди активно до суспільних справ, що стосуються населеного пункту, долучаються окремі мешканці села Зеленівка. Ми знаємо їх як згуртованих волонтерів, творчих учасників художньої самодіяльності, відгукливих та доброзичливих селян, які завжди готові прийти на допомогу. Ось і знову весна покликала їх навести лад у населеному пункті. Цьогоріч за ініціативи Лідії Симоненко вони зібралися у центрі села, аби впорядкувати яблуневий сад, де зростають пів сотні яблунь та кущі смородини. Територія нема-

ла, тому потребує не однієї пари робочих рук. Отож до спільної роботи взялися Ольга Салій, Тетяна Пархоменко, Світлана Дорошенко, Лідія Симоненко, Наталія Рудомина, Лариса Чорнорот, Галина Павлюченко, Віра Бузун та Василь Карабка. Сумлінно працювали пів дня- вигрібали сухі бур'яни, збирали сміття, розчищали територію від порослі, білили дерева. Валпом забезпечила Світлана Дорошенко. Попрацювати треба було чимало, але дружні зеленівці вперались. Оскільки від їх самоорганізації залежали якість та обсяг виконаної роботи. Щоб навести лад у селі, одного ентузіазму замало, адже вирішити масштабні проблеми із благоустроєм можна лише спільними зусиллями. У мешканців Зеленівки це дуже добре виходить. Село хоч і не велике, але охайне та причепурене. На цьому бажання зеленівських активістів продовжити впорядкування села не завершилося. Днями вони планують навести лад біля пам'ятного знаку, побілити

стовпи, прополоти клумби, висіяти квіти тощо. Кожен із них добре знає, що зовнішній вигляд села залежить від кожного мешканця. Окрім цього вони не залишаються осторонь важливої спільної справи- волонтерської діяльності, до якої долучилися з початку війни.

На прикладі цих людей потрібно вчитися дбати не лише про себе та власну домівку, а й про своє місто чи село, про чистоту і порядок в них, адже благоустрій нашої громади – спільна справа усіх її мешканців.

Світлана КИРИЛЕНКО.

Як допомогти ветеранам та переселенцям адаптуватися до нового життя

Про це говорили на «круглому столі», що відбувся в Бахмацькій міській раді під головуванням директорки Чернігівського обласного центру зайнятості Людмили Ключник. Участь у заході брали Бахмацький міський голова Павло Шимко, представники служби зайнятості, громадських та волонтерських організацій, соціальні партнери, роботодавці, а також учасники бойових дій та переселенці.

Які ж послуги ці категорії громадян можуть отримати в службі зайнятості, розповіла Людмила Ключник. Отже, це:

- підбір підходящої роботи;
- організація професійного навчання для зареєстрованих безробітних з метою здобуття затребуваної на ринку праці професії чи підвищення кваліфікації. Для учасників бойових дій та осіб з інвалідністю внаслідок війни діє програма безкоштовної

професійно-технічної освіти в ЦПТО ДСЗ;

- можливість отримання ваучера на навчання для певних категорій громадян, не зареєстрованих у службі зайнятості як безробітні, зокрема і учасників бойових дій та переселенців;

- гранти на створення або розвиток власної справи. За програмою «Власна справа» урядового проєкту «ЄРобота» можна отримати мікрогрант у розмірі від 50 до 250 тис. грн, а за програмою «Грант для ветеранів та членів їхніх сімей» – від 250 тис. до 1 млн. гривень в залежності від кількості створених робочих місць.

Водночас для роботодавців діють компенсаційні програми за працевлаштування внутрішньо переміщених осіб, учасників бойових дій та за облаштування робочих місць для людей з інвалідністю.

Чернігівський обласний центр зайнятості.